

til at markere de skel i befolkningen, som altid har været en konservativ mærkesag.

Det, der kan undre lidt, er, at det er lykkedes at få Dansk Folkeparti, der normalt forsøger at udstyre sig med et socialt rygmærke, til at gå så galt i byen med et forslag, der så åbenlyst har de konsekvenser.

Vi er tilhængere af mad i daginstitutioner. Det var derfor, vi var meget begejstrede, da vi under den forrige regering var med til at få afsat penge på finansloven til at sikre gratis mad i institutionerne.

Vi synes i SF, det er vigtigt af to grunde: Dels er det vigtigt af hensyn til børnenes evne til at koncentrere sig, at de får et sundt og nærende måltid mad i deres daginstitution og også i deres skole, dels er det godt til at imødegå fedme, at vi lærer børn at spise sundt, og udvikler børns evne til at spise sundt. Så der er rigtig meget sundhed gemt i, at sikre børn adgang til gratis mad i vores skoler og daginstitutioner. Men det er klart, at det kan en regering, som er optaget af skattestop og af at holde udgifterne i ekstremt stram snor, i sagens natur ikke gå ind for – med den konsekvens, at der er nogle, der betaler prisen, i det her tilfælde børnene.

Derfor vil vi ikke engang forsøge at reparere på det her, for vi er lodret imod det; vi vil stemme nej, også når forslaget kommer til tredjebehandling ud fra den holdning, vi hele tiden har haft til forslaget.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg bemærker mig jo naturligvis hr. Villy Søvnalds fuldstændig fordrejede fortolkning af tingenes tilstand. Jeg tror i virkeligheden, at forskellen her ligger i, at hr. Villy Søvnald, som er folkesocialist, mener, at vi herinde, autoriteten, bedst bestemmer, hvordan andres liv skal leves, bedst ved, hvordan mennesker har det bedst, og bedst ved, hvordan tingene skal gøres, hvormod jeg som borgerlig repræsenterer nogle, der tror på borgersindet og borgeren som den, der interesserer sig også for andres forhold, den, der tør tage ansvar for andre end sig selv, for sin nabo og for sin næste.

Tror hr. Villy Søvnald virkelig slet ikke på, at der i de enkelte forældrebestyrelser i institutionerne er det her borgersind, hvor man ikke bare tager ansvar for sit eget barn og sin egen økonomi og sin egen situation, men at man også som borger er villig til at tænke på: Hvordan har na-

boens barn det? Hvordan klarer de andre børn i institutionen sig?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes, det var overraskende tale at høre fra en konservativ. Det må bygge på forestillinger om, at hukommelsen ikke alene hos mig, men også hos dem, der i øvrigt måtte lytte til debatten, er meget kort.

Altså det at forsøge at lave et billede af den nuværende regering og Det Konservative Folkeparti som et parti, der viger tilbage fra statsstøtte, er næsten for meget, undskyld.

Efter at have etableret læreplaner i daginstitutionerne, hvor man detaljeret ville bestemme, hvad børn skulle, og hvad de ikke skulle, efter at have fastholdt kommunerne i det strammeste jerngreb, der er set i nyere historisk tid, efter i øvrigt at have ført en centralistisk politik langt ud over, hvad man kunne forestille sig forbundet med en såkaldt liberal regering, så er det alligevel underligt, at de, der er fortalere for frihed og for mindre statslig styring, bliver bebrejdet af en, der praktiserer den statslige styring, at vi skulle være nogle, der ville bestemme herindefra. Nej, tværtimod, det er den nuværende regering, der i et omfang, vi aldrig har set før, har dikteret både borgere og kommuner den måde, de skulle fungere på.

Kl. 19.40

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Hvis hr. Villy Søvnald mener, at man ude centralt kan tage stilling, så forstår jeg ikke for at tage læreplanerne først, hvorfor hr. Villy Søvnald ikke kan stemme for, at der bliver mulighed for, at forældrebestyrelsen i den enkelte institution får nogle retningslinjer til at tilrettelægge, hvordan de bedst opfylder børnenes behov for at få forsmag på, hvad livet måtte bringe dem, fuldstændig ligesom denne her ordning lægger op til, at forældrebestyrelsen i den enkelte institution og altså ikke vi herinde bag de tykke mure på Christiansborg kan tilrettelægge en ordning for, hvordan børnene kan få mad i et fællesskab eller hver for sig, alt efter hvad der passer bedst i den enkelte institution ude i den virkelige verden. Er det ikke bedre at lade dem tage stilling derude, end at vi skal stå herinde og diktere, hvordan tingene skal gøres?